

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 126 0 P 218501 24 Gž
Tuzla, 14.02.2025. godine

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudija Vahide Halilović, kao predsjednika vijeća, Šejle Kamberović Hadžiefendić i Ilvane Delić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Š.T., rođ. D., kći S. iz L., ulica ..., zastupana po punomoćnici Tefidi Mušanović, advokatu iz Lukavca, protiv tuženog H.T., sin A. iz G., grad L., zastupan po punomoćniku Ismaru Deliću, advokatu iz Lukavca, radi utvrđivanja bračne stečevine, vrijednost spora 30.100,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog, podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Lukavcu, broj 126 0 P 218501 22 P od 13.06.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 14.02.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostepena presuda potvrđuje u stavu prvom izreke, u dijelu koji se odnosi na utvrđenje da bračnu stečevinu tužiteljice i tuženog, sa dijelovima od po $\frac{1}{2}$, čini nekretnina k.č. 406, ..., oranica/njiva šeste klase, površine 1981 m² upisana u PL 507 ko ..., kao posjed tuženog sa dijelom 1/1.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom, stavom prvim izreke, utvrđeno je da bračnu stečevinu tužiteljice i tuženog sa dijelovima od po $\frac{1}{2}$ čine sljedeće nekretnine: kč. broj 1086/1 zv. ...a u naravi oranica/njiva 4. klase površine 1310 m², kč. broj 1086/6 zv. ... u naravi kuća i zgrada površine 102 m² i dvorište površine 209 m² i kč. broj 1086/13 zv. ... u naravi dvorište površine 10 m², upisane u PL broj 2249 KO ... kao posjed tuženog sa dijelom 1/1, kč. broj 1086/10 zv. ... u naravi prilazni put površine 85 m², upisana u PL broj 2250 KO ... kao suposjed tuženog sa dijelom $\frac{1}{2}$, kč. broj 1086/7 zv. ... u naravi prilazni put površine 167 m² upisana u PL broj 1661 KO ... kao suposjed tuženog sa dijelom 6/12, kč. broj 406 zv. ... u naravi oranica/njiva 6. klase površine 1281 m² upisana u PL broj 507 ... kao posjed tuženog sa dijelom 1/1, te 1/3 suposjedničkog dijela tuženog od 1/4 (odnosno 1/12 suposjedničkog dijela tuženog) u kč. broj 358 zv. ... u naravi šuma 3. klase površine 14.740 m² upisana u PL broj 510 KO ..., što je tuženi dužan priznati i dosljedno tome trpiti da se tužiteljica na posjedničkom/suposjedničkom dijelu tuženog na naprijed navedenim nekretninama upiše kao suposjednik sa dijelom 1/2 u katastarskom operatu Grada Lukavac, sve u roku od 30 dana počev od prvog narednog dana od dana dostavljanja presude.

Stavom drugim izreke utvrđeno je da bračnu stečevinu tužiteljice i tuženog sa dijelovima od po $\frac{1}{2}$ čine sljedeće pokretne stvari: plakar-stijena, staza dimenzija 1 x 4 m, veš mašina marke Gorenje, umivaonik, tuš kabina i wc šolja, ugradbena kuhinja od medijapana bijele boje (gornji i donji dijelovi), mašina za pranje suđa marke Gorenje, električni šporet marke Gorenje, frižider sa zamrzivačem sa tri ladice marke Gorenje, ugaona sečija sive boje dimenzija 2 x 3 m, jedan smeđi tepih, jedan klubski sto smeđe boje sa staklom, TV plazma marke Telefunken, komoda bijelo smeđe boje od medijapana, krevet za spavanje dimenzija 2 x 1,8 m, američki plakar sa tri krila bijelo sive boje, jedan manji tepih sive boje, krevet za spavanje roza boje dimenzija

1,8 x 2 m, ormari sa vratima roza boje i dva noćna ormarića, kuhinja dužine 2,6 m sive boje, električni šporet marke Gorenje i frižider marke Gorenje, TV plazma, ugaona sećija, visoka komoda od smeđeg drveta sa 6 krila i 3 tepiha, ugaona sećija plave boje dimenzija 2 x 3 m, dvokrilni ormar smeđe boje, klubski stol sa keramikom smeđe boje, dva tepiha i motokultivator.

Stavom trećim izreke obavezan je tuženi da tužiteljici na ime $\frac{1}{2}$ vrijednosti vozila marke Land Rover isplati iznos od 2.250,00 KM, u roku od 30 dana počev od prvog narednog dana od dana dostavljanja presude.

Stavom četvrtim izreke obavezan je tuženi da tužiteljici nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.932,00 KM, u roku od 30 dana počev od prvog narednog dana od dana dostavljanja presude.

Stavom petim izreke tužbeni zahtjev da se utvrdi da bračnu stečevinu tužiteljice i tuženog čini nekretnina označena kao k.č. broj 1086/9 zv. ... u naravi oranica/njiva 4. klase površine 1293 m² upisana u PL broj 2249 KO ... kao posjed tuženog sa dijelom 1/1, preostali dio tužbenog zahtjeva da se utvrdi da bračnu stečevinu tužiteljice i tuženog čine preostale 2/3 od 1/4 suposjedničkog dijela tuženog (odnosno 2/12 suposjedničkog dijela tuženog) na nekretnini označenoj kao k.č. broj 358 zv. ... u naravi šuma 3. klase površine 14740 m² upisana u PL broj 510 KO ..., kao i preostali dio zahtjeva za naknadu troškova parničnog postupka tužiteljice, je odbijen.

Protiv prvostepene presude žali se tuženi, pobijajući istu u stavu prvom izreke, u dijelu koji se odnosi na utvrđenje da bračnu stečevinu tužiteljice i tuženog, sa dijelovima od po $\frac{1}{2}$, čini nekretnina k.č. 406, ..., oranica/njiva šeste klase, površine 1981 m², upisana u PL 507, ko ..., kao posjed tuženog sa dijelom 1/1, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom kao u žalbi.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Ispitujući prvostepenu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i razloga iz člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine FBiH“, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15, u daljem tekstu: ZPP), cijeneći pri tome žalbene navode koji su od odlučnog značaja, u smislu člana 231. ZPP, ovaj sud je odlučio da žalba nije osnovana iz sljedećih razloga:

Iz razloga ožalbene presude i prema stanju u spisu, slijedi da je prvostepeni sud, na osnovu ocjene izvedenih dokaza, u smislu člana 8. ZPP, a u odnosu na ožalbeni dio prvostepene presude, u relevantnom utvrdio:

- da su parnične stranke zaključile brak dana ... godine, da je faktički prekid bračne zajednice nastupio dana ... godine i da je brak razveden krajem 2023. godine,
- da je tuženi upisan kao posjednik na nekretninama upisanim u PL 2249 ko ..., PL 507 ko ..., PL 510 ko ..., PL 2250 ko ... i PL 1161 ko ..., sa posjedničkim odnosno suposjedničkim dijelovima kao u navedenim posjedovnim listovima,
- da iz ugovora o poklonu zaključenog 1988. godine, temeljem kojeg se tuženi upisao u katastarskom operatu kao posjednik sporne nekretnine označene kao k.č. 406, ..., oranica/njiva šeste klase, površine 1981 m², upisana u PL 507, ko ... proizilazi da je tuženi istu stekao poklonom od svog djeda M.T., da je ovaj poklon učinjen u vrijeme kada su tuženi i tužiteljica bili u braku deset godina i imali dvoje djece, te da su parnične stranke zajedno, na istoj parceli izgradile u ratu drveni vikend objekat, a nakon rata i zidani vikend objekat.

Na osnovu naprijed navedenog utvrđenja prvostepeni sud, sa pozivom na odredbu člana 251. Porodičnog zakona („Službene novine FBiH“ broj 35/05, 41/05 i 31/14, u daljem tekstu: PZ), zaključuje da predmetna parcela predstavlja bračnu stečevinu parničnih stranaka, jer tuženi, na kojem je bio teret dokazivanja, provedenim dokazima, tj. vlastitim iskazom danim u svojstvu parnične stranke, nije dokazao da je poklonodavac želio ovaj poklon učiniti samo njemu sa tačnom određenom namjenom, ili da su u vrijeme učinjenog poklona postojale neke posebne okolnosti iz kojih bi se mogao izvesti zaključak da je poklonodavac želio da poklon učini samo tuženom i da izgradnja vikend objekata u ratu i poslije rata također ukazuje da predmetna nekretnina nije poklonjena ni sa kakvom posebnom namjerom, jer je ubrzo nakon učinjenog poklona iskorištena za potrebe bračne zajednice.

Suprotno žalbenom prigovoru, pravilno je prvostepeni sud ispitao sve okolnosti koje su bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke u ovom predmetu, na osnovu izvedenih dokaza i njihove ocjene pravilno i potpuno je utvrdio činjenično stanje, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo, što je izloženo u obrazloženju pobijane odluke, u smislu člana 191. stav 4. ZPP, pri čemu slobodnoj ocjeni dokaza od strane suda tuženi ne može s uspjehom suprotstaviti svoju ocjenu provedenih dokaza.

Pravilnost i zakonitost prvostepene presude u ožalbenom dijelu tuženi ne može osporiti žalbenim prigovorom koji se svodi na tvrdnje da je djed tuženog M.T., u vrijeme zaključenja ugovora o poklonu sporne nekretnine, bio svjestan i upoznat sa činjenicom da je tuženi bio u braku sa tužiteljicom deset godina i da su tada imali dvoje djece, što da jasno ukazuje da je poklon učinjen namjenski tuženom, jer da bi u suprotnom poklon bio učinjen oboma bračnim partnera, te da suprotno ne dokazuje ni činjenica vezana za izgradnju vikend objekata na predmetnoj parceli.

Naime, odredbom člana 251. stav 2. PZ je propisano da pokloni trećih osoba učinjeni za vrijeme trajanja bračne zajednice (u novcu, stvarima, pružanju pomoći radom i sl.) ulaze u bračnu stečevinu, bez obzira na to koji ih je bračni partner primio, ukoliko drugačije ne proizlazi iz namjene poklona, ili se iz okolnosti u momentu davanja poklona može zaključiti da je poklonodavac želio učiniti poklon samo jednom od bračnih partnera.

Stoga, u situaciji kada je sporna nekretnina stečena za vrijeme trajanja bračne zajednice parničnih stranaka, bez obzira što je ugovor o poklonu zaključen samo sa tuženim, kao poklonoprincipem, ista predstavlja bračnu stečevinu parničnih stranaka, tako da se pravilnim pokazuje zaključak prvostepenog suda da tuženi nije dokazao da je poklonodavac želio učiniti poklon samo tuženom, jer to ne proizlazi iz namjene poklona, niti nekih drugih okolnosti u momentu davanja poklona, a naročito kada se uzme u obzir da je sporna parcela nakon učinjenog poklona iskorištena upravo za potrebe bračne zajednice (izgradnja vikend objekata).

Zbog utvrđenja da sporna nekretnina predstavlja bračnu stečevinu parničnih stranaka, a iz naprijed navedenih razloga, na drugačiju odluku nije od utjecaja žalbeno osporavanje iskaza saslušanih svjedoka N.T. i E.T., kojima je prvostepeni sud poklonio vjeru, u dijelu u kojem su pred sudom izjavili da predmetna parcela nije poklonjena, nego da su je parnične stranke kupile od oca tuženog A.T., za iznos od oko 1.200 DEM, tako da je samo prividno zaključen ugovor o poklonu, kako bi se izbjeglo plaćanja poreza na promet nepokretnosti, jer da ovi svjedoci nisu dali valjano objašnjenje za tvrdnju da je sporna parcela bila vlasništvo oca tuženog, pri čemu da

je svjedok E.T. u vrijeme zaključenja poklona bio dijete, da se toga ne sjeća, ali da su mu rekli da je parcela kupljena od nekoga i da ne zna tačno od koga.

Iz naprijed navedenih razloga valjalo je žalbu odbiti i prvostepenu presudu u ožalbenom dijelu stava prvog izreke potvrditi, u smislu člana 226. ZPP, kako je odlučeno izrekom ove presude, dok je u ostalom dijelu stava prvog izreke, kao i u stavu drugom, trećem, četvrtom i petom izreke prvostepena presuda ostala neizmijenjena, u smislu člana 221. ZPP, jer u to dijelu nije ni ožalbena.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Vahida Halilović, s.r.